



ДАРАГАН Юрій (16. 03. 1894, м. Єлисаветград, нині Кіровоград — 17. 03. 1926, похов. у Празі) — військовик, поет. Учасник 1-ї світової війни у складі рос. армії. Від кін. 1917 — сотник Армії УНР. Командир кулемет. сотні в Житомир. юнац. школі (1919–20) та курсовий старшина Кам'янець. юнац. школи (1920–21). Інтернований у таборах Ланцут, Вадовиці та Каліш (Польща). В останньому разом із Є. Маланюком заснував ж. «Веселка»

(1922) та літ. товариство з такою ж назвою. 1922 емігрував до Чехо-Словаччини, навч. на істор.-літ. відділі Укр. вищого пед. інституту в Празі (не закін. через важку хворобу). Належав до створеного 1924 Товариства укр. письменників «Культ» у м. Подєбради. Друкувався у періодиці, зокрема ж. «Нова Україна», «Студентський вісник» (обидва — Прага), «ЛНВ». У його поезії, сформов. під впливом символізму та укр. фольклору (зокрема дум), переплетена істор. тематика (княжа доба, козаччина, «Слово о полку Ігоревім») із сучасністю; майстерною є пейзажна та особиста лірика. Єдина зб. «Сагайдак» (1925), високо оцінена критикою, стала своєрід. мостом між традицією укр. символістів і праз. поетич. групою. Помер від туберкульозу в санаторії поблизу Праги.

Рекомендована література

1. Обідній М. Юрій Дараган // Діло. 1926, 16 квіт.;
2. Биковець М. Юрій Дараган // Нові шляхи. 1930. № 12;
3. Бойчук Б., Рубчак Б. Координати. Антологія сучасної української поезії на Заході. Т. 1. Мюнхен, 1969;
4. Неврлий М. Муза любові й боротьби. Українська поезія пражської школи. К., 1995;
5. Теліга О. О краю мій...: Тв., док., біогр. нарис. К., 1999. [М. І. Мушинка](#)

Бібліографічний опис:

Дараган Юрій / М. І. Мушинка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23637>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).